

College van beroep voor de examens

U/2019/07875/MIC
CBE 2019-072

Verzonden: 8 oktober 2019

Zaak 2019-072

Datum uitspraak: 25 september 2019

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examinator van de cursus Inleiding bestuursrecht (RB0102), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 15 februari 2019 is namens de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij op grond van het door hem behaalde resultaat (4) op de tentamenzitting van 4 februari 2019 van de cursus Inleiding bestuursrecht niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellant heeft hiertegen (formeel) beroep ingesteld bij brief d.d. 28 maart 2019 (met bijlagen), door het College van beroep voor de examens (hierna te noemen: het College) ontvangen op 1 april 2019. Dit beroep heeft hij, zowel inhoudelijk als voor wat betreft het inzenden van nadere stukken, aangevuld bij brief/brieven d.d. 24 mei 2019, 24 april 2019 en 6 augustus 2019 door het College ontvangen op respectievelijk 24 mei 2019, 25 april 2019 en 6 augustus 2019.
3. Op 28 mei 2019 heeft het College verweerders verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is.
4. Bij brief d.d. 17 juni 2019 hebben verweerders verzocht om uitstel van de termijn waarbinnen gereageerd dient te worden, welk uitstel namens het College bij brief d.d. 19 juni 2019 is verleend.
5. Bij brief d.d. 10 juli 2019 hebben verweerders appellant medegedeeld niet terug te komen op hun eerdere beslissing en daarbij appellant verzocht aan te geven of hij zijn beroep al dan niet wenst door te zetten.
6. Bij brief d.d. 6 augustus 2019 heeft appellant aan het College kenbaar gemaakt dat hij zijn beroep wenst door te zetten hetgeen op 8 augustus 2019 aan verweerders is doorgegeven.
7. Verweerders hebben op 29 augustus 2019 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
8. Het College heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 25 september 2019 te Heerlen, alwaar appellant, zoals hij reeds had medegedeeld, in persoon is verschenen. Namens verweerders is verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, jurist Commissie voor de examens en heeft de heer mr.dr. S.D.P. Kole, examinator van de onderhavige cursus, telefonisch deelgenomen.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellant afgelegde tentamen van de cursus Inleiding bestuursrecht. Appellant heeft in het beroepschrift bezwaren aangevoerd tegen de beoordeling en waardering van zijn antwoord op de gesloten vragen 1, 2, 6, 22 en 23.
3. Appellant brengt ter hoorzitting naar voren dat er met hem ten onrechte geen minnelijke schikking is beproefd. Ook geeft hij aan vraag 7 nog toe willen te voegen aan de in geding zijnde vragen. Over vraag 23 merkt hij als aanvulling op zijn beroepsgronden op dat deze vraag ook bij het tentamen in juli is gesteld en dat daarbij het antwoord als het juiste is aangemerkt dat nu fout wordt gerekend.
4. Ten aanzien van vraag 6 geeft appellant aan dat hij van mening is dat zowel de examinerator als ook hijzelf het mis hebben. Desgevraagd deelt hij mede daarom het beroep tegen vraag 6 in te willen trekken. Ter zitting wordt derhalve vastgesteld dat appellant zijn beroep tegen (de beoordeling / waardering van zijn antwoord op) de meerkeuzevraag 6 niet langer handhaaft.
5. Onder verwijzing naar het verweerschrift voert de examinerator, kort weergegeven, ter zitting nog het volgende aan. Met betrekking tot vraag 1 stelt hij dat de analyse van de vraag geen aanleiding geeft tot het wijzigen van deze vraag, omdat uit de analyse niet blijkt dat de vraag mogelijk onduidelijk is. Ten aanzien van vraag 2 merkt hij aanvullend op dat het legaliteitsbeginsel ruimer is dan het wetmatigheidsbeginsel omdat hier zowel wetten in materiele als in formele zin onder worden verstaan. Bij vraag 22 vult hij zijn verweer aan met de opmerking dat vanwege de onbevoegdheid van de Gemeenteraad het bezwaar niet-ontvankelijk zou moeten zijn en niet wordt toegekomen aan doorzending.
Voorts verklaart de examinerator desgevraagd dat hij niet heeft meegewerkt aan een minnelijke schikking omdat de beroepsgronden van appellant geen ruimte bieden om daaraan tegemoet te komen.
Ten aanzien van zijn stelling over de niet-ontvankelijkheid van het beroep voert de examinerator aan dat de publicatie van het cijfer op de elektronische leer omgeving yOUlearn de bekendmakingsdatum is en dat vanaf dat moment de termijn van zes weken begint te tellen.
6. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
7. Ten aanzien van de, overigens niet door de Commissie voor de Examens gedeelde, stelling van de examinerator dat het beroep niet-ontvankelijk zou zijn wegens termijnoverschrijding overweegt het College dat de Commissie voor de examens namens de examinerator bij brief gedateerd 15 februari 2019 de uitslag voor het tentamen heeft bekend gemaakt; het ligt in de rede uit te gaan van deze datum en niet van de publicatie op yOUlearn omdat er geen regel is die inhoudt dat die publicatie als voorgeschreven wijze van bekendmaking geldt. Het College stelt vast dat de Commissie voor de examens en de examinerator hierover verschillende opvattingen hebben maar dat deze verschillen niet aan appellant kunnen worden tegengeworpen. Nu de datum van verzending per post dezelfde is als die van publicatie op yOUlearn, namelijk 15 februari 2019, is hoe dan ook de beroepstermijn ingevolge artikel 6:8, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) aangevangen op de dag nadien, 16 februari 2019, zodat de laatste dag van de beroepstermijn op 29 maart 2019 viel. De datum van het poststempel van het beroepschrift is eveneens 29 maart 2019. Ingevolge artikel 6:9, tweede lid, van de Awb is het beroep dus tijdig ingediend.
Het College wijst er voorts op dat het feit dat de examinerator –eveneens in afwijking van de opvatting van de Commissie voor de Examens daarover– niet met appellant in gesprek is gegaan om te bezien of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is, omdat de beroepsgronden naar zijn mening geen opening boden om daar aan tegemoet te komen, in strijd is met het bepaalde hierover in art. 7.61 lid 3 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek. Zulks reeds omdat de functie van de verplichting om een minnelijke schikking te beproeven niet alleen is om een beoordeling zo nodig ten gunste van de student te wijzigen, maar ook om met de student in gesprek te komen met als mogelijk resultaat dat deze zich alsnog geheel of gedeeltelijk in de waardering van de examinerator kan vinden.
8. Over het beroep van appellant merkt het College vervolgens op dat het in strijd is met een goede procesorde om pas ter zitting beroepsgronden tegen de beoordeling van een niet eerder aan de orde gestelde vraag aan te voeren. Het College zal daarom de waardering van het antwoord op vraag 7 buiten beoordeling laten.

9. Nu appellant het beroep betreffende vraag 6 ter zitting heeft ingetrokken, dient het College de vraag te beantwoorden of verweerders de meerkeuzevragen 1, 2, 22 en 23 in redelijkheid hebben kunnen stellen en in redelijkheid hebben kunnen komen tot hun beoordeling van de door appellant gegeven antwoorden op die vragen, en ook overigens niet hebben gehandeld in strijd met een regel van geschreven of ongeschreven recht. Het College beantwoordt die vraag, met inachtneming van het cursusmateriaal aangelegd tegen de bestreden tentamenvragen en na kennisneming van de standpunten van partijen, bevestigend voor vraag 1. Wat betreft de vragen 2 en 22 is het College van oordeel dat in redelijkheid niet alleen het door verweerders als juiste aangemerkte antwoord maar ook het door appellant gegeven antwoord als correct beschouwd kan worden. Ten aanzien van vraag 23 concludeert het College dat de beoordeling van de examinerator evident onjuist is.
10. Over vraag 2 overweegt het College nader dat zowel in het overgelegde cursusmateriaal (pagina 84 van "Grondslagen en karakteristieken van het bestuursrecht" als in het verweerschrift van de examinerator zelf is vermeld dat het beginsel van wetmatigheid en het legaliteitsbeginsel (nagenoeg) synoniemen zijn. Daarom is in redelijkheid niet vol te houden dat "legaliteitsbeginsel" het enige juiste antwoord op vraag 2 is en dat het antwoord "wetmatigheidsbeginsel" fout is.
11. Over vraag 22 overweegt het College dat het bij de gemeenteraad maken van bezwaar tegen een bestemmingsplan inderdaad, zoals het antwoordmodel als juiste antwoord heeft, tot niet-ontvankelijkverklaring kan leiden, maar dat dit niet wegneemt dat de gemeenteraad het bezwaarschrift (tevens) moet doorsturen naar de bevoegde rechter om te behandelen als beroepschrift, zoals artikel 6:15 van de Awb voorschrijft. Dit is het antwoord dat appellant heeft gegeven. Het College acht de argumentatie van de examinerator waarom de doorzendplicht niet zou gelden, onbegrijpelijk. Het antwoord van appellant kan derhalve in redelijkheid niet als onjuist worden aangemerkt.
12. Over vraag 23 overweegt het College dat in de terugkoppeling van het antwoord staat dat het op 3 mei 2017 verzonden besluit tot verlenen van een bouwvergunning geldt als op 4 mei 2017 bekend gemaakt en dat de bezwaartermijn daarom de dag na die bekendmaking (5 mei 2017) is aangevangen. De examinerator heeft ter zitting volhard in het standpunt dat 15 juni 2017 daarom de laatste dag van de termijn is. Het College stelt echter vast dat artikel 3:41 van de Awb bepaalt dat de bekendmaking van een tot een of meer belanghebbenden gericht besluit geschiedt, voor zover hier van belang, door toezending aan de aanvrager. Evident is derhalve dat de bezwaartermijn in de betrokken casus is aangevangen op de dag na verzending, dus op 4 mei 2017, en dat appellant derhalve met juistheid heeft geantwoord dat 14 juni 2017 de laatste dag van de termijn is.
13. Ter zitting heeft appellant verzocht om verweerders te veroordelen tot vergoeding van de door hem in verband met het beroep gemaakte kosten. Bij gebreke van een onderbouwde specificatie van die kosten kan dat verzoek op basis van het Besluit proceskosten bestuursrecht slechts worden gehonoreerd tot het bedrag van de kosten van openbaar vervoer tussen zijn woonplaats en de zittingplaats.
14. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep gegrond ten aanzien van de vragen 2, 22 en 23.

Het College vernietigt het besluit van verweerders d.d. 15 februari 2019. Het College draagt verweerders op om binnen 14 dagen na de datum van (toezending van) deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

Het College bepaalt op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht dat verweerders aan appellant zijn reiskosten vergoeden ter hoogte van € 42,40 (trein) en € 10,00 (bus).

Aldus gedaan door mr. Th.M. Schelfhout, voorzitter, drs. M.L.A. Hertsig LLB en prof. dr. F. Pérez Salgado, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J.F.A. Engels, secretaris,

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

mr. J.J.F.A. Engels

mr. Th.M. Schelfhout

voor eensluidend afschrift,

b.a. Mw S.E.M. van der Westen LLB

mr. J.J.F.A. Engels

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag